

den korta tid som undersökningen avser. Man söker fastställa den utveckling som faktiskt ägt rum utan att uttala sig om orsakerna till denna utveckling.

De barn som placeras på Barnbyn är formellt omhändertagna av barnavårdsnämnden, praktiskt taget alltid för samhällsvård, d. v. s. med föräldrarnas medgivande. I praktiken kan det föreligga ett faktiskt tvångsläge att sända barnen till Barnbyn, därigenom att barnens beteende blivit olidligt i skolan eller hemmet, så att föräldrarna är tvungna att söka få dem omhändertagna. Åldern vid intagningen varierar från under 7 år upp till 16 år, ungefär hälften har varit under 10 år. Barnens sociala och psykologiska bakgrund inrymmer belastande faktorer i stor utsträckning. Sålunda förekommer stympade hem i omkring 60 % av fallen, alkoholism hos föräldrarna i omkring 40 % och kriminalitet eller annan asocialitet hos omkring 20 % av dem. Drygt 20 % av föräldrarna har vårdats på sinnessjukhus. Som intagningsorsak dominerar symptomgrupperna snatteri-stöld, aggressivitet-destruktivitet och skolkning. Även symtomet „utpräglad skygghet“ har i olika kombinationer visat sig relativt vanligt. Vårdtiden för de 107 barnen varierar, den kortaste är en månad och den längsta 3 år 8 månader. Den genomsnittliga vårdtiden uppgår till 14½ månader.

Samhällsåtgärder efter utskrivningen har förekommit i 46 fall. Den vanligaste åtgärden har bestått i övervakning. 8 barn har passerat ungdomsvårdsskola och vid undersökningen befann sig ytterligare 3 på ungdomsvårdsskola. Endast en pojke har överförs direkt från Barnbyn till ungdomsvårdsskola. En helhetsbedömning efter relativt stränga grunder visar, säger utredningen, att i runt tal 80 % av de utskrivna barnen klarar sig i livet medan omkring 20 % fortfarande utgör problemfall för hem, skola eller samhälle; i 7 % av dessa fall står det och väger.

Carl Holmberg.

Meddelelser.

Tredie nordiske kriminalistmøde.

I dagene 3.—7. juni 1952 afholdtes i København det tredie nordiske kriminalistmøde — det første afholdtes i Helsingfors 1937, det andet i Stockholm 1947. Der var betydelig deltagelse, nemlig 310 aktive deltagere og 189 ledsagere. Fra de enkelte lande deltog: Danmark 154 (+ 93 damer), Finland 19 (9), Færøerne 1, Island 1 (1), Norge 44 (34), Sverige 88 (52) samt fra Schweiz 1 og fra Storbritannien 2.

Møderne fandt sted på Københavns Univeristet, hvor forhandlingerne åbnedes af præsidiets formand, professor dr. jur. Stephan Hurwitz, tirsdag den 3. juni kl. 10.

Første forhandlingsemne var „Lægelig, psykologisk og pædagogisk behandling af lovovertrædere“. Hovedreferent var overlæge, dr. med.

Georg K. Stürup, Danmark, med byråchef Torsten Eriksson, Sverige, som korreferent. Om aftenen var mødets deltagere med damer Københavns Kommunes gæster på Københavns rådhus.

Onsdag den 4. juni kørte deltagerne med særtog til Fyn, hvor man besøgte Nyborg Statsfængsel og Ungdomsfængslet på Søbysøggård. Damerne var inden besøget på Søbysøggård inviteret af hofjægermester Gregers Juel til at bese godset Juelsberg.

Torsdag den 5. juni fortsattes forhandlingerne på Universitetet med mødets andet forhandlingsemne „Tidsubestemt frihedsberøvelse som reaktionsform mod lovovertrædere“ med professor, jur. dr. Brynolf Honkasalo, Finland, som hovedreferent og riksadvokat Andr. Aulie, Norge, som korreferent. Om aftenen var der koncert i Radiohusets koncertsal.

Fredag den 6. juni behandlede tredje emne „Den kriminalpolitiske behandling af berusede automobilister“ med kriminaldommer Valdimar Stefánsson, Island, som hovedreferent. Fredag aften afholdtes på restaurant Wivex festbanket. Hovedtalere var justitsminister Helga Pedersen, mødets præsident, professor Hurwitz og överdirektör Hardy Göransson.

Forhandlingsgrundlaget med hovedreferenternes og korreferenternes indlæg findes trykt foran, N.T.f.K. 1952 p. 3—211. Det stenografiske referat fra forhandlingerne vil komme i Nordisk Kriminalistisk Årsbok 1951—52.

J. P. B.

Svenska kriminalistföreningen höll ordinarie årsmöte den 4 april 1952 i Stockholm. Dansk Kriminalistforening representerades av overlæge *Georg K. Stürup*, Kriminalistföreningen i Finland av docenten *Inkeri Anttila* och Den Norske Kriminalistforening av sorenskriver *Ole F. Harbek* och prof. *Ørnulv Ødegaard*.

Förhandlingsämne vid årsmötet var „Personundersökning i brottmål; bör processen uppdelas på två avgöranden, skuld och påföljd?“ med inledningsanföranden av prof. *Ivar Strahl* och lagbyråchefen *Björn Kjellin*. Prof. Strahl påvisade att frågan om uppdelningen av kriminalprocessen i två etapper tilldragit sig stort intresse på flera internationella konferenser och kongresser under senare tid, bl. a. vid Förenta Nationernas cycle d'étude i Bryssel i december 1951, och lämnade en omfattande redogörelse för de omständigheter som talar för en sådan uppdelning. Lagbyråchefen Kjellin anförde en del kritiska synpunkter mot en sådan anordning av kriminalprocessen.

Vid årsmötet omvaldes till ordf. i föreningen överdirektören *Hardy Göransson* och till styrelseledamöter justitierådet *Nils Beckman*, v. ordf., hovrättsfiskalen *Sten Rudholm*, sekr., prof. *Ivar Agge*, borgmästaren *Erik Bendz*, landshövdingen *Thorwald Bergquist*, riksåklagaren *Maths Heuman*, med. lic. *Gustav Jonsson*, advokaten *Hugo Lindberg*, statsåklagaren *Gustaf Persson* och prof. *Folke Wetter* samt nyvaldes prof. *Ivar Strahl*.

C. H.